

SVATOMARTINSKÁ% V ULICĀ•CH

StĀ™eda, 16 listopad 2011

V pátek 11. listopadu u nás propukly Svatomartinské slavnosti. Na Ā½iĀ¾kovĀ› námĀ›stí projíĀ¾dĀ›l Martin na bílém oĀ™ji, pĀ™ ním dva zbrojnoši, za ním dva zbrojnoši, v ruce kopí, na hlavĀ› plechy, prostĀ› paráda. TéĀ¾ byl mimoĀ™ádnĀ› otevĀ™ený gotický kostel i kaple sv. Klimenta a pĀ™ed vchodem na Bílou vĀ›Ā¾ fronta jako biĀ•. Kde? Tady u nás, v Hradci Králové.

A stánky, celá Ā™ada stánkĀ›, ty kde se prodávalo víno, se lehce poznaly podle toho, Ā¾e pĀ™ed nima byla nejdelš fronta. Nabízelo se lahvové i rozlévané, svaĀ™ák a párky. Nikdo nestrádal, lidiĀ•kové se vzájemnĀ› pĀ™esvĀ›dĀ•ovali, Ā¾e te svaĀ™ák si dají hlavnĀ› kvĀ›li tomu, Ā¾e je jim zima. No byla, no. PĀ™ed kostelem bylo pódium, kde zazpívaly dĀ›tiĀ•ky, v krásný koncert - zpĀ›v, kytara, housle. Bylo to takové komorní. V Modrém ateliéru jsem zakoupila vánoĀ•ní pĀ™edmĀ›ty, pĀ™evĀ›nĀ› ruĀ•ní práce. I takové ty krásné korálkové ozdobiĀ•ky, co jich mám pár po babiĀ•ce, tam mĀ›li. KdyĀ¾ uĀ¾ taková zima, Ā¾e jsem si dala ještĀ› druhého svaĀ™áĀ•ka a zamíĀ™ila k domovu, šel proti mnĀ› chlapeĀ•ek a se mnĀ› zeptal: "Paní, nevidĀ›la jsi moje rodiĀ•e, dva?" No Ā™eknĀ›te - mohla jsem domĀ›? Nemohla, Ā¾e. Ztratil se, proto jsem chodila s chlapeĀ•kem tou tmou a našla zbytek jeho rodiny pĀ™ed WC... konec dobrý všechno dobré. JeštĀ› nĀ›co musím napsat - nĀ›kde tu kousek zpĀ›t jsem Ā•etla, jak strejda píše, Ā¾e zase ztratil básni stĀ™evo. No, to by nám ještĀ› tak scházelo! TakĀ¾ pro strejdu: Jejda, strejda, ztratil stĀ™evo, hledá vpravo, hledá vlevo, stĀ™evo se však v dálce ztrácí, dohonit ho, to dá práci! Sedla na mĀ› chudá mĀ›za, ty mé verše - jedna hrĀ›za, proto se tĀ› musím zeptat, kdy zas zaĀ•neš verše tepat? Hezké zimní dny všem pĀ™eje WENDY